

Ο ίδιος, πραγματικός, μέσα εις την
γυγνή του τὸ μεγαλειώδες του ὄνειρον, τὸ
δοκίον μᾶς ἐπαναφέρει, εὐτυχημένα, εἰς
τὴν μνήμην τὰ συμπόσια τῶς ὄρφικῶν μυ-

1476665 10/23 1924

1476665 10/23 1924

στηρίων, εἰς τὰ ὅποια ἐβόρταζαν τὴν ὄνα-
ρυντὴν αὐτῆν ἐπικρινονίαν, τὸν μυστικὸν
δείκνον ὄλων τῶν ψυχῶν τοῦ ἀπολυτρωμέ-
νου συμπαντος.

ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΑΤΡΑ

Ο ΟΡΦΕΥΣ ΤΟΥ ΓΚΛΟΥΚ

Ἐργάζομαι ἐκ τῶν ἡμερῶν μερικῶν
σχετικῶν μὲ τὴν ἐν Νεῶν Ἰόρκῃ πα-
ράστασιν τοῦ ἀριστοτεχνικοῦ μελο-
δραματιῶν καὶ ἑλλοιστῶν, τοῦ θαυμα-
σίου ἀπὸ πάσης ἀπόψεως Ὁρφέως.
Ἅσοι εἶχον τὸ εὐτύχημα νὰ παρα-
κολουθήσουν τὴν παράστασιν ταύ-
την, ἐπρόσθεσαν εἰς τὴν ἀνάγκην
νὰ ὁμολογήσουν ὅτι σπανίως εἶδον
Ἕλληνοκρίτερον, ὠραιότερον καὶ
γλυκύτερον ἔργον ἀπὸ σκηψῆς.

Τὸ θέατρον εἰς τὸ ὅποιον παί-
ζεται ὁ «Ὁρφεύς» εἶναι τὸ Προ-
βιντσάνο καὶ εὐρίσκεται παρὰ τὴν
Πλατείαν τοῦ Οὐάσιγκτων, εἰς τὴν
διεξοχὴν 133 Μακδούγκαλ Στρήτ,
ὄχι μακρὰν τῆς 8ης Ὀδοῦ καὶ
Ἐκτῆς Λεωφόρου. Δὲν εἶναι πολ-
υτελὲς θέατρον, οὔτε πολὺ εὐρύ-
χωρον. Στεγάζει ὅμως τὸν καλλί-
τερον καὶ ἐλεγκτικότερον κόσμον τῆς
Νέας Ἰόρκης, καὶ ὁ «Ὁρφεύς» μὲ
ὄλην τὴν αἰσθητῶν Ἑλληνικὴν ἀ-
πλοτήτῃ του συνεκίνησε τοὺς κριτι-
κοὺς τῆς Νέας Ἰόρκης πολὺ πε-
ρισσότερον παρὰ ἄλλα ἔργα.

Ἡ παράστασις εἶναι ἀπὸ πάσης
ἀπόψεως τελεία. Ὁ Ὁρφεύς ἀπα-
ράμιλλος εἰς τὸν ρόλον του. Ἡ
γυναικεία χορωδία ἀποτελεῖ ἀπα-
παραστάσιν Ἑλληνικοῦ ἀναγνώφου,
καὶ ὁ φωτισμὸς μὲ τὰ σκηνακὰ ἐναρ-
μονίζεται τελείως πρὸς τὸν Ἑλλη-
νικὸν χαρακτήρα τοῦ ὄλου ἔργου.

Παρακολουθῶν κανεὶς τὸν Ὁρ-
φέα διέρχεται χωρὶς νὰ τὸ ἀντιλαμβάνεται
δύο ὥρας ἐν μέσῳ τῆς γη-
σιωπέρας Ἑλληνικῆς κλασσικῆς
ἀτμοσφαιρας. Ἡ ἀρχαία Ἑλλὰς
ὅπως τὴν ἀντιλαμβάνομεθα, ὅπως
τὴν αἰσθανόμεθα πᾶναι ζωντανὴ ἐ-
νώπιόν μας, μὲ ὄλον τὸ ἀνεφικτὸν
κῶλος τῆς καὶ ὄλην τὴν γοητευτι-
κὴν ἀπλοτήτῃ τῆς.

Τὸ ἔργον θὰ παιχθῇ σήμερον,
αὔριον καὶ μεθαύριον. Ἅσοι δὲν
τὸ εἶδον ἔχουσιν μίαν ἀπὸ τὰς μεγα-
λειτέρας ψυχικὰς ἀπολαύσεις τῆς
ζωῆς τῶν. Ἑλληνικῶς συνιστῶμεν
εἰς ὄλους νὰ ἴδουν τὸν «Ὁρφέα»
καὶ ἀναμένομεν τὰς ἐντυπώσεις
των, διότι εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ
μᾶς δικαιώσουν.

7/20 Μαΐου 1924

Ἰ. 763 Ἐλλ. Οἶκος Ἐπισημο-
δοτικῆς Ἑλλάδος : Ἐκ Σοφῶν «Οἱ μεγάλοι
μυῖται» ἀναβιβλ. εἰς τὴν μυστικὴν ἱστο-
ρίαν τῶν θεατρικῶν Πάρασ-Κρίσεων—
Ἑλλάς—Μεσοστῆ—Ὀρφεύς, μεταφρ. Κ.
Δ. Κρίστου, σ. 375, σελ. 87, 87.
Ἄπολυτρωσις—12/23/24

Ὁ σοβαρὸς μελετητὴς τοῦ πολι-
τισμοῦ τῆς Ἀρχαίας Ἑλλάδος ὡς
τὸν πρῶτον καὶ μέγιστον ἐκπεπτην
αὐτῆς καὶ ἐπομένως τοῦ εὐρωπαϊκοῦ
πολιτισμοῦ, συναντᾷ τὸν Ὁρφέα,
τὸν καὶ ἰδρυτὴν τῶν Ἑλευσινίων Μυσ-
τηρίων! Ἡ πρῆξι ἐπομένως σκέψις
τοῦ πραγματικοῦ πολιτισμοῦ τῆς πα-
τρίδος μας εἶναι ἀδισπαστος καὶ
ἀχωρίστως συνδεδεμένη μὲ τοὺς ὁρ-
φικὸς τῆς σιγῆς καὶ τοῦ μυστηρίου!
Καὶ φαντάζονται οἱ ἀφελεῖς Ἕλλη-
νιστῆς καὶ ἀρχαιολόγοι ὅτι εἰς τὰ βι-
βλία καὶ τὸ ἔδαφος τῆς Ἀρχαίας
Ἑλλάδος θὰ ἀνεύρουν καὶ ἅ ἀπο-
σπᾶσιν τὸ μυστικὸν τῆς ἑλληνικῆς
ἐπιστήμης καὶ τοῦ πολιτισμοῦ!

Ἀπὸ τὰ ἀνώτατα βάθη τῆς ἐθνι-
κῆς μας ἱστορίας καὶ πολιτισμοῦ ἀ-
κούεται ἡ παυσανθὴς φωνὴ τοῦ Ὁρ-
φέως ἡ δυναμικότερη τοῦ ὅποιου ἐ-
πισημοῦργησε τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος, οἱ
δυσωδέστες στίχοι τοῦ ὅποιου ἐκ-
κλείουν τοιαυτὴν ἐπισημοῦργησιν (ἐπι-
κοπή), ὥστε μέχρι τῶν μεθυστικῶν
νὰ συγκλονίζουσι τὴν ψυχὴν τῶν ἀ-
κούοντων καὶ φωνάζουσι νὰ ἀληθεύσῃ
τὴν ὑπαρκτοῦσιν αὐτοῦ ἐπισημοῦ-
ργησιν ὅπως καὶ κατ'εἰς τὰ ἐπισημοῦ-
ργησιν ἀποκαλύπτουσι τὸ πολιτι-
μότητα καὶ ἀνεφικτὸν, στερεο-
τύπως συνήθη καὶ ὄχι ὁ στί-
χος: «Καὶ θεοὶ ἔσαν ἐπίθετοι
(θεοφλοῖς)»

Ἄπολυτρωσις—12/23/24

Ἄπολυτρωσις—12/23/24

Ἄπολυτρωσις—12/23/24

Ἄπολυτρωσις—12/23/24

Ἄπολυτρωσις—12/23/24

Ἄπολυτρωσις—12/23/24

Ἄπολυτρωσις—12/23/24

Ἄπολυτρωσις—12/23/24

Ἄπολυτρωσις—12/23/24

Ἄπολυτρωσις—12/23/24

Ἄπολυτρωσις—12/23/24

Ἄπολυτρωσις—12/23/24

Ἄπολυτρωσις—12/23/24

Ἄπολυτρωσις—12/23/24

Ἄπολυτρωσις—12/23/24

Ἄπολυτρωσις—12/23/24

Ἄπολυτρωσις—12/23/24

Ἄπολυτρωσις—12/23/24

Ἄπολυτρωσις—12/23/24

Ἄπολυτρωσις—12/23/24

Ἄπολυτρωσις—12/23/24

Ἄπολυτρωσις—12/23/24

Ἄπολυτρωσις—12/23/24

